

1977 ஆகஸ்ட் 3]

*திரு மு. கருணாநிதி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அறிவாற்றல் மிகுந்த என்னுடைய அருமை நண்பர் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மாமன்றத்திலே வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கை மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய கருத்துகளைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வி நிதிநிலை அறிக்கை என்று குறிப்பிட்டு இந்த மாமன்றத்திலே அவர் வைத்துள்ள இந்த அறிக்கையில் எதிர்க்கட்சிகளின் சார்பாக பல்வேறு கருத்துக்கள் குறிப்பிட்ட போதிலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் புதிய அரசின் சார்பாக முதல் தடவையாக வைத்துள்ள இந்த அறிக்கையின் மீது கருத்து மாறுபாடுகளை நான் கூற வேண்டியவனாக இருந்தபோதிலும் நிதிநிலை அறிக்கையை அவையிலே வைத்த நிதி அமைச்சர் அருமை நண்பர் மனோகரன் அவர்களை நான் வாழ்த்துகின்றேன்; பாராட்டுகின்றேன். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையினுடைய விவாதம் தொடங்கியபோது, கழகத்தின் சார்பில் துணைத் தலைவர் பேராசிரியர் அவர்கள் கருத்துக்களை எடுத்துரைத்து இறுதியாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டதை வைத்து இந்த மாமன்றத்திலே உள்ள உறுப்பினர்கள் பலரும் அவர்களுடைய விமர்சனங்களைச் செய்தார்கள்.

[முற்பகல் 10-50]

பேராசிரியர் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, முடிக்கின்ற நேரத்தில் இந்த அறிக்கையிலே உப்பு இல்லை, ஆகவே சப்பென்றிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். அதற்கு எப்படியாவது பதில் சொல்லியே தீரவேண்டுமென்ற முறையிலே ஆளுங்கட்சியின் சார்பிலே பேசிய ஒரு உறுப்பினர், இதற்கு நேரடியாகப் பதில் சொல்லாமல், ஏற்கனவே கழக அரசின் சார்பில் இங்கே வைக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கை சாக்கடையாக இருந்தது, சாராய வாடை வீசியது, என்றெல்லாம் பேச்சைக் தொடங்கி விவாதத்திலே ஒளி ஏற்றுவதற்குப் பதிலாக, கொஞ்சம் வெப்பம் ஏற்படுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கினார். அவரே கூட சொல்லி இருக்கலாம், “எங்கள் நிதியமைச்சர் கொண்டு வந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே உப்பில்லை என்று பேராசிரியர் சொல்கிறார், உங்களுடைய நிதியமைச்சர் கருணாநிதி கொண்டு வந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே புளியில்லை, காரம் இல்லை, உறைப்பு இல்லை” என்று கூறியிருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக, சாராய வாடை வீசியது, சாக்கடை மணம் கமழ்ந்தது என்றெல்லாம் கூறி விவாதத்திலே அந்த அளவுக்குச் சூடேற்றியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்றுதான் நான் கருதுகிறேன்.

மற்றொரு ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர் நேற்றைய தினம் பேசும் போது குறிப்பிட்டார், “தி.மு.க. அரசிலே மக்களெல்லாம் நோயாளிகளாக ஆக்கப்பட்டு விட்ட காரணத்தால், அவர்களுக்கு உப்பில்லாப் பத்தியம் தேவைப்படுகிறது, எனவே இந்த அறிக்கை

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

உப்பில்லாமல் அமைந்திருக்கிறது” என்று பேராசிரியர் எடுத்துச் சொன்ன கருத்தை அவர் ஒப்புக்கொள்கிற வகையில் “ஆமாம் உப்பில்லை”, என்று அவரே நேற்றையதினம் எடுத்துச் சொன்னார்.

நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுப்பது என்பது ஒன்று. சில நேரங்களில் நோய் இல்லாதவர்களுக்கு மருந்து கொடுப்பதன் மூலம் ஆபத்தை உருவாக்குவது ஒன்று. சில நேரங்களில் நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுக்கத் தெரியாதவர்கள் பச்சைவெட்டு மருந்தைக் கொடுத்து அதன் காரணமாக, நோயாளிகளை இறப்புலகுக்கு அனுப்புவது ஒன்று. எனவே மருந்து கொடுக்கின்ற நேரத்தில் எவ்வளவு எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் கூறப்பட்டதே தவிர, எதிர்க்கட்சிகள் சார்பிலே நிதி நிலை அறிக்கையை எப்படியாவது தாக்கித் தீரவேண்டும், எதிர்த்தே தீரவேண்டுமென்றல்ல. சில ஆக்கபூர்வமான யோசனைகளையும் எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். உப்பில்லை என்று சொன்னதை பெரிய குற்றச் சாட்டாக நிதியமைச்சர் கருதிக்கொள்ள மாட்டார் என்றே கருதுகின்றேன். நமது வீடுகளிலுள்ள சில நேரங்களில் குழம்போ, ரசமோ வைக்கிற நேரத்தில், உப்புக் குறைவாக இருக்குமானால்—அதிகமாகப் போய் விட்டால் தான் ஆபத்து—உப்பு குறைவாக இருக்குமானால், அதை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியவர்கள்—சாப்பிட்டுப் பார்த்தவர்கள் சொன்னவுடன், மேலும் கொஞ்சம் உப்பைப் போடுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதேபோல், நீங்கள் கொஞ்சம் உப்பைச் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கள்—இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே உங்களுடைய திட்டங்களிலே என்று எடுத்துக் காட்டுகின்ற வகையிலே நீங்கள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமே அல்லாமல், ஏதோ இந்த அறிக்கையிலே உப்பில்லை என்கின்ற வகையிலே எதிர்க்கிறார்கள் என்று கருதிடத் தேவையில்லை.

இங்கே 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை—அதற்குப் பிறகு இந்தத் தமிழ்நாடு அரசு கலைக்கப்பட்ட பிறகு, டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே நிதியமைச்சராக இருந்த சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் முன் வைத்த தமிழ் நாட்டினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை—அதற்குப் பிறகு ஜனதா ஆட்சி அங்கே உருவான பிறகு, எச்.எம். பட்டேல், நிதியமைச்சர் என்கிற முறையிலே வைத்த நிதிநிலை அறிக்கை—இன்றைக்கு மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள் இங்கே வைத்திருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கை இவைகளை எல்லாம் ஒரு முறை ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பது நலமென்று நான் கருதுகின்றேன்.

1975-76 ஆம் ஆண்டு தி.மு.க. ஆட்சி கலைக்கப்படுவதற்கு முன்பு மார்ச் திங்கள் இந்த அவையில் வைக்கப்பட்ட நிதிநிலை அறிக்கையில் அந்த ஆண்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி நான் குறிப்பிடும்போது வருவாய்க் கணக்கில் துண்டு விழுவது 30 கோடி ரூபாய் என்றும் எல்லாக் கணக் களையும் மொத்தமாகப்

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பார்த்தால் ஏறத்தாழ அந்தப் பற்றாக்குறை 20 கோடி ரூபாயாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தேன். என்றாலும் திட்டப் பணிகளுக்காகவும் வறட்சித் தணிப்புப்பணிகளுக்காகவும் மத்திய அரசிடமிருந்து நாம் எதிர்பார்க்கும் உதவி வரும்போது அந்தப் பற்றாக்குறை நிறைவு செய்யப்பட்டு விடும் என்றும் நான் 1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே சுட்டிக்காட்டியிருந்தேன். நான் கூறியவாறு, மாநில அரசுக்குக் கிடைத்துள்ள வருவாய் காரணமாக 1976-77 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாட்டில் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மத்திய நிதியமைச்சர் (சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்திலே முன்வைத்தபோது, 1975-76 ஆம் ஆண்டு திருத்திய மதிப்பீட்டின்படி, வருவாய்க் கணக்கில் பற்றாக்குறை ஏழேழுக் கால் கோடி ரூபாய் என்றும், மொத்தத்தில் பற்றாக்குறை சுமார் ஆறேகால் கோடி ரூபாயாகவும் இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

எனவே 1975-76-ல் ஏறத்தாழ 20 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டம், நிதி நிலை என்று நான் எடுத்துக் காட்டியதற்கு ஏற்பவும் அவைகள் எப்படி ஈடு செய்யப்படும் என்று நான் எடுத்துக்காட்டியதற்கேற்பவும் அவர்கள், அரசு கலைக்கப்பட்ட பற்றாக்குறையை நட்டில்லி நாடாளுமன்றத்தில் வைக்கப்பட்ட அறிக்கையில் (திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நான் சொன்னதற்கேற்ப மொத்தத்தில் பற்றாக்குறை ஆறேகால் கோடி ரூபாயாகத்தான் இருக்கும் என்று அறிவித்ததை எண்ணிப் பார்க்கிற நேரத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு நிதி நிலையைப் பொறுத்து எந்தவிதமான ஆபத்தான கட்டத்திலும் இந்த மாநிலத்தை வைக்கவில்லை என்பது மிகத் தெளிவாகப் புலனாகும் என்பதை நான் இங்கு எடுத்துக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொரு முரண்பாட்டையும் நான் இங்கே எடுத்துச் கூற மல் இருக்க முடியாது. அதை நிதி அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவது என் கடமை என்று நான் கருதுகிறேன்.

1976-77-ம் ஆண்டு திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் வைத்த தமிழ்நாட்டு வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கைக்கும் 1977-78 ம் ஆண்டுக்கான அறிக்கையை, திரு. எச். எம். பட்டேல் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் வைத்த தமிழ்நாடு வரவு செலவுத் திட்ட அறிக்கைக்கும் ஒரு முரண்பாடு உள்ளது. திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் வைத்த அறிக்கையிலே கூறியுள்ள வாசகத்தை அப்படியே தருகிறேன். அவர்களுடைய அறிக்கையில் பத்தாவது பக்கத்தில் இருபதாவது பராவில் என்ன சொல்லுகிறார்கள் என்றால்,

“ 1976-77-ம் ஆண்டு வருவாய் கணக்கில் வருவாய்கள் 575.63 கோடி ரூபாயாகவும், செலவுகள் 587.95 கோடி ரூபாயாகவும், ஆகவே பற்றாக்குறை 12.37 கோடி ரூபாயாக

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது ; வருவாய்க் கணக்கு, கடன் கணக்கு, மூலதனக் கணக்கு ஆகியவற்றை ஒருங்கு சேர்த்து முழுமையாகப் பார்க்கும்போது 9.98 கோடி ரூபாயாக பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.”

இது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் வைத்த அறிக்கை. அதற்குப் பிறகு திரு. பட்டேல் அவர்கள் பாராளுமன்றத்தில் வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையில் என்ன குறிப்பிடுகிறார்கள்?

“1976-77-ம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் 5.32 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை இருக்கும், எல்லாக் கணக்கையும் சேர்த்து மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது 2.98 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது”

என்பதாக பட்டேல் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். அதே பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையை, நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்களும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 30-வது பக்கத்தில், ‘1976-77 ஆம் ஆண்டில் வருவாய்க் கணக்கில் 5.32 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருக்குமென்றும், எல்லாக் கணக்குகளையும் சேர்த்து மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது 2.98 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறையாக இருக்குமென்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது’ என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதிலே நான் சொல்கிற முரண்பாடு, திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னது, ‘பற்றாக்குறை 12.37 கோடியாக வருவாய்க் கணக்கில் இருக்குமென்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது ; வருவாய்க் கணக்கு, கடன் கணக்கு, மூலதனக் கணக்கு ஆகியவற்றை ஒருங்கு சேர்த்துப் பார்த்தால் 9.98 கோடி ரூபாயாக பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது’ என்பதாகும். 1976-77 ஆம் ஆண்டு பற்றியது அது. ஆனால் அதே 1976-77-ம் ஆண்டு பற்றி திரு. பட்டேல் அவர்கள் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில், ஏழு கோடி ரூபாய் வித்தியாச அளவில், ‘வருவாய்க் கணக்கில் 5.32 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை என்றும் எல்லாக் கணக்குகளையும் சேர்த்து மொத்தமாகப் பார்த்தால் 2.98 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை ஏற்படும் என்றும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது’ என்று குறிப்பிடுகிறார்கள்.

திரு. பட்டேல் அவர்கள் குறிப்பிட்ட அதே வாசகத்திற்கும், திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்ட வாசகத்திற்கும் முரண்பாடாக 7 கோடி ரூபாய் வித்தியாசம் வருகிற அளவிற்கு அதே கணக்கை நமது நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மனோகரன் அவர்களும் இங்கே வைத்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கையில் 1976-77 ம் ஆண்டு வருவாய்க் கணக்கில் 5.32 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை, எல்லாக் கணக்குகளையும் சேர்த்து மொத்தமாகப் பார்த்தால் 2.98 கோடி ரூபாய் பற்றாக்குறை

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆக, எதிர்பார்க்கப்படுவது 12.37 கோடி ரூபாய் என்று கூறிவிட்டு, அடுத்தாண்டு சொல்லும்போது எதிர்பார்க்கப்பட்டது 5.37 கோடி ரூபாய் என்று கூறுவது பொருத்தமுடையது அல்ல, இதற்கு வேறு எங்கே யாவது கணக்குகள் இருக்கின்றன என்று தேடிப் பார்த்துச் சொன்னாலும் நிதிநிலை அறிக்கையில் திட்டவட்டமாக அதைக் குறிப்பிட்டிருக்கவேண்டும். எனவே, இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரிய தவறு விளைந்ததை நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருவதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

இதில் வேறு ஏதாவது கூடுதல் நிதி சேர்ந்துள்ளதா, அப்படியென்றால் அதற்கு என்ன கணக்கு; எந்த வகையில் சேர்ந்தது, ஏன் இவ்வாறு கவனிக்கப்படவில்லை? இந்த நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்படுகிற நேரத்தில் பட்டேல் அவர்களது அறிக்கையை ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவில்லையா, சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவில்லையா என்று இயல்பாக நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனது பதிலுரையில் விளக்கம் அளிப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். முதலில் நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கொடுத்தபோது சில விவரங்களைச் சொல்லியிருப்பார்கள். அதன்பின்னால் அடுத்து திரு. எச். எம். பட்டேல் அவர்கள் திருத்தப்பட்ட மதிப்பீட்டைப் பற்றி சொல்லியிருப்பார்கள். திருத்தப்பட்டு வருகின்றவைகளை நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டது எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்று நான் கருதுகிறேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : திருத்தப்பட்ட மதிப்பீடு என்பது அதற்கடுத்த வரியில் வருகிறது. இதைப் படித்துப் பார்த்தால் தெரியும். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்று தனியாகச் சொல்லுகிறார். எதிர்பார்க்கப்பட்டது எவ்வளவு தொகை என்று சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொன்னது 12 கோடி, அல்லது மொத்தமாக 9 கோடி என்று கூறி இவ்வளவு துண்டு விழுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். எதிர்பார்க்கப்படுகிறது என்று போன ஆண்டில் சொல்லப்பட்டது. இந்த ஆண்டில் பட்டேல் அவர்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்டது என்று குறிப்பிடும்பொழுது குறிப்பிட்டு எதைச் சொல்ல வேண்டுமோ அதைத்தான் சொல்ல வேண்டுமே தவிர, அதற்கு மாறாகக் குறிப்பிட்டிருப்பது, தவறானது, முரணானது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

இந்த அறிக்கையில் ஆண்டுத் திட்டம் என்ற தலைப்பில் நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு வாசகத்தை எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதைப் படிப்பது அவசியம் என்று கருதுகிறேன். அதில்,

“ அடிப்படைத் தேவைகளான வேளாண்மை, பாசனம், மின்சக்தி, தொழில்கள் ஆகியவற்றிற்குச் சிறப்புக் கவனம் அளித்து, இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் 1977-78 ம் ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு வேண்டிய நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளோம். அதே நேரத்தில், குடிநீர் வழங்கல், கல்வி, சுகாதாரம், அரிசனங்கள்—பழங்குடி மக்கள் பின்தங்கிய வகுப்பினர் நலன் முதலிய சமூகப் பணிகளுக்கும் சிறப்புக் கவனம் அளித்துள்ளோம் ”

என்றும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். இதே ஆண்டு திட்டத்தை மார்ச் மாதத்தில் பட்டேல் அவர்களால் டெல்லியில் வைக்கப்பட்டபோது என்ன குறிப்பிட்டிருக்கிறார் என்று பார்த்தால், மின் சக்திக்கு இந்த அரசு 94.9 கோடி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்கள் இந்த ஆண்டுத் திட்டத்திற்கு இந்த மின்சக்திக்கு 95 கோடி என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். பாசனத்திற்கு இந்த அறிக்கையில் 24.7 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களுக்கு அறிக்கையில் பாசனத்திற்கு 25 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மையும் அதன் தொடர்பான துறைகளுக்கும் 30.2 கோடி என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களது அறிக்கையில் 30 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தொழில்களுக்கு இந்த அறிக்கையில் 13.8 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 14 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. போக்குவரத்து, சாலை வசதி என்ற தலைப்புக்கு இந்த அறிக்கையில் 25.2 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 24 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. குடிநீர் வழங்கலும் கழிவு நீர் அகற்றலும் என்ற தலைப்பில் இங்கு 26.5 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களது அறிக்கையில் 25 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. கல்விக்கு 13.3 கோடி ரூபாய் என்று சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 13 கோடி ரூபாய் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏனைய சமூக பொருளாதார பணிகளுக்கு 34.9 கோடி ரூபாய் என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய அறிக்கையில் 34 கோடி என்று அதாவது வீட்டுவசதி என்கிற தலைப்பில் 16 கோடியும் சமூகப் பொருளாதாரம் என்பதில் 18 கோடி என்றும் ஆகமொத்தம் 34 கோடி என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மை, பாசனம், குடிநீர், மின்சக்தி போன்ற எந்தெந்த

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தலைப்புகளில் தனிக்கவனம் செலுத்தப்படும் என்று ஜனதா கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. பட்டேல் அவர்களுடைய ஆண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதோ அதே வாசகத்தைத்தான் எழுத்து பிசகாமல் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலும் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு நிதிநிலை அறிக்கையையும் எடுத்துப் படித்துப் பார்த்தால் நான் சொன்னவை எவ்வளவு சரியானது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

எனவேதான், டெல்லியிலே நாடாளுமன்றத்திலே மத்திய நிதி அமைச்சரால் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட தமிழ்நாடு ஆண்டுத் திட்டத்திற்கும் இங்கே இப்போது வைத்துள்ள ஆண்டுத் திட்டத்திற்கும் எள்ளளவும் வேறுபாடு இல்லை. குறிப்பாக, சொல்ல வேண்டுமானால், இந்த ஆண்டுத் திட்டத்தைப் பார்த்த பிறகு, இதை ஒரு ஜனதா பட்ஜெட் என்றே கூட சொல்லலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால், ஒரே ஒரு வித்தியாசம் அதிலே, 260 கோடி ரூபாய் ஆண்டுத் திட்டம் என்று குறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இங்கே 263.5 கோடி ரூபாயாக அதாவது 3.5 கோடி ரூபாய் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிற ஒன்றைத் தவிர, மத்திய நிதி அமைச்சர் திட்டத்தில் அவர்கள் சமர்ப்பித்த திட்டங்கள்தான் இதிலேயும் இதுக்கின்றதே தவிர, வேறு எந்தப் புதிய அம்சமும் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களது நிதி நிலை அறிக்கையிலே கிடையாது என்பதை நான் இங்கே வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, எல்லா அரசுகளும் எந்தெந்தப் பிரச்சனைகளிலே சிறப்புக் கவனத்தை நிதிநிலை அறிக்கையிலே செலுத்துமோ, அதையேதான் நாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலேயும் காண முடிகிறது. பாசன வசதிகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “கடந்த காலத்தில், திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு நிதி நிலை அறிக்கையில் போதுமான ஒதுக்கீடு செய்யாமலேயே பாசனத் திட்டங்கள் பல அறிவிக்கப்பட்டன. இதனால் இத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கும் காலத்தாமதம் ஆயிற்று” என்று கடந்த கால அரசைப்பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறை கூறியிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் பாசனத் திட்டங்களுக்கு எவ்வளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்குச் சில உதாரணங்களை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கழக அரசு வருவதற்கு முன்பு தீட்டப்பட்ட திட்டங்களான இராமா நதி, மணிமுக்தா நதி, கடானா நீர்த்தேக்கத் திட்டம் எல்லாம் கழக அரசு காலத்தில் தொடர்ந்து நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. பரப்பலாறு திட்டத்திற்கு, 1974-75 ஆம் ஆண்டில் 13.46 லட்சமும், 1975-76-ல் 4.79 லட்சமும் 1976-77-ல் 4.60 லட்சமும் செலவழிக்கப்பட்டதால், இந்த ஆண்டு 2.81 லட்சம் மாத்திரம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் கூர்ந்து கவனித்தால் நீர்ப்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

பாசனத் திட்டங்களை முன்பிருந்த கழக அரசு நிறைவேற்றாமல் விட்டு விடவில்லை என்பதைத் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

அதைப்போலவே, சன்னாறு திட்டத்திற்கு, கழக அரசு 1974-75 ஆம் ஆண்டு 32.49 லட்சமும், 1975-76-ல் 13.90 லட்சமும், 1976-77-ல் அதன் தொடர்பாக 24.18 லட்சமும் ஒதுக்கப்பட்ட காரணத்தால், இப்போது 2.56 லட்சம் மட்டுமே இந்த ஆண்டு இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தண்டரை அணைக்கட்டுத் திட்டத்திற்கு, 1974-75-ல் 18.76 லட்சமும், 1975-76-ல் 7.49 லட்சமும், 1976-77-ல் 4.04 லட்சமும் செலவழித்த காரணத்தால், இந்த ஆண்டு இந்த திட்டத்திற்கு 1.51 லட்சம் மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்து விடக்கூடாது.

நந்தன் கால்வாயைப் புதுப்பித்தலுக்காக கழக அரசு 26.41 லட்சம் 1974-75 ஆம் ஆண்டு 39.64 லட்சம் 1975-76 ஆம் ஆண்டு செலவழித்த காரணத்தால், இப்போது வெறும் 50 ஆயிரம் மாத்திரமே இந்தக் கால்வாயைத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

கருப்பா நதித் திட்டம், பிளவுக்கால் திட்டம், பாலாறு பொருந்தலாறு, குடகாறுத் திட்டம், வறட்டுப்பள்ளம் நீர்தேக்கத் திட்டம் போன்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்றத் தொடங்கி, கழக அரசு பெரும்பகுதியை முடித்து விட்டது என்பதை யாரும் மறுக்க இயலாது. எனவே, கழக அரசு பாசன வசதிகளைத் தோற்றுவிக்க வில்லை, போற்றப்படவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டை யாரும் கூற இயலாது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சேர, சோழ, பாண்டியர் காலத்திலே இருந்து தமிழகத்தில் ஏறத்தாழ 40 லட்சம் ஏக்கராதான் பாசன வசதிபெற்றது என்றாலும், இடையில் 20 ஆண்டு கால காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் திரு. பக்தவச்சலம் ஆட்சிக் காலம் வரை 8 லட்சம் ஏக்கரா புதிதாகப் பாசன வசதி பெற்றது என்பதும், பிறகு கிட்டத்தட்ட 9 ஆண்டு கால கழக ஆட்சியின்போது 16 லட்சம் ஏக்கரா பாசன வசதி பெற்றது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடலாகாது.

1975-76-ல் அறிவித்த வீராணம் ஏரியினை சீரமைத்தல், செண்பகத் தோப்பு நீர்த்தேக்கம், தொட்டஹள்ளா நீர்த்தேக்கம், சித்தமல்லி நீர்த்தேக்கம், உப்பாறு நீர்த்தேக்கம்,

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சிறுமலையாறு நீர்த்தேக்கம், பொய்கை அணைக்கட்டு, கௌண்டியா நதி நீர்த்தேக்கம் ஆகிய திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அதற்கான தொடக்கப் பணிகள் செய்யப்பட்டதையும் மறைத்து விட இயலாது.

பரம்பிக்குளம் - ஆளியாறு பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், கேரள அரசோடு சுமுகமாகப் பேசி தீர்த்து, நீராறு வாயிலாகக் கிடைக்கும் தண்ணீரை பரம்பிக்குளம் ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளில் கிட்டத்தட்ட 89,000 ஏக்கராவிற்குப் பகிர்ந்து அளிப்பது என்கிற ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டு, அது செயல்படுத்தப்படக்கூடிய நிலைக்கு வந்தது.

(முற்பகல் 11-10)

1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் இதைப்பற்றி நான் அப்போதே குறிப்பிட்டிருந்தேன்—கழக அரசு சார்பாக— அதற்குப் பிறகு கோவையிலுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சி சார்பற்ற முறையில் கலந்து பேசி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்குச் செவிமடுத்து 89,000 ஏக்கர் என்பதை ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ஏக்கர் அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஆயக்கட்டுதாரகளுக்கு அதாவது பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு ஆயக்கட்டுதாரகளுக்கு, பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை பல்லடம், தாராபுரம் வட்டங்கள் ஆகிய வற்றில் வேலைகள் தொடங்க ஏற்பாடாயிற்று. கழக அரசு அந்த நேரத்தில் கலைக்கப்பட்டிருந்த உயரசுத் தலைவர் ஆட்சி பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அந்தத் திட்டங்கள் — எந்த வேலையும் நடைபெறாமல் அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு விட்டன என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவது — பாசன ஆதாரங்களில், பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதில் முன்பு இருந்த கழக அரசு எள்ளளவும் பின் தங்கியிருக்கவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நிதியமைச்சர் அவர்கள் இப்போது அறிவித்துள்ள செண்பகத் தோப்புத் திட்டத்திற்கு இந்த ஆண்டு 25 லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கேளவரப்பள்ளி நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கு நிதிநிலைக் குறிப்பின் படி ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அந்தப் பெரிய திட்டம் நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படாமல், செண்பகத் தோப்புத் திட்டம் மாத்திரம் நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. ஆனால் அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் செண்பகத் தோப்புத் திட்டமும் இருக்கிறது. கேளவரப்பள்ளி திட்டமும் இருக்கிறது. பெரிய திட்டம் நிதிநிலை அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டப்படாததற்குக் காரணம் என்ன? என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நிறைவேற்ற இருப்பதாக அறிவித்துள்ள ஏழு திட்டங்களையும் கூட நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு பக்கம், இரண்டு பக்கம் அதிகமானாலும் பரவாயில்லை என்று அதனு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

டைய விவரங்களை அறிவித்திருந்தால் உறுப்பினர்களுக்கு வசதியாக இருந்திருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

புதிதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள ஏழு திட்டங்களுக்குச் சுமார் இரண்டு கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது — விவரங்களைப் பார்க்கும்போது. அதிலே, கழக அரசு போதுமான நிதியைத் திட்டங்களுக்காக வழங்கவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டையும் நிதிநிலை அறிக்கையில், தெரிவித்தார்கள். குதிரையாறு நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கு ஆயிரம் ரூபாய் மாத்திரமே ஒதுக்கியிருப்பதாகக் குறிப்புகளில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அது போதுமான நிதியா என்பதையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அது மாத்திரமல்ல; அறிவிக்கப்பட்டுள்ள செண்பகத் தோப்புத் திட்டத்திற்கு 3½ கோடி ரூபாய் செலவாகுமென்று நிதிநிலை அறிக்கையில் குறிப்பிட்டு விட்டு, இந்த ஆண்டு 25 லட்சம் ரூபாய்தான் அதற்காக ஒதுக்கியிருப்பதை நான் குறை சொல்ல மாட்டேன். ஏனென்றால், திட்டங்களைத் தொடங்கும்போதே அதனுடைய மதிப்பீட்டுத் தொகை அவ்வளவையும் ஒரேயாண்டில் ஒதுக்குவது இயலாது. நான் இப்படி ஆளும் கட்சிக்காக வாதாடுகின்ற அதே நேரத்தில், ஆளும் கட்சி வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையில், முன்பு இருந்த ஆளும் கட்சி எத்தனையோ திட்டங்களை எல்லாம் கன்னாபின்னா என்று அறிவித்துவிட்டு அதற்குப் பணத்தை ஒதுக்க முடியாமல் அவஸ்தைப்பட்டது என்ற குற்றத்தைச் சொல்லியிருக்கும் காரணத்தால்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேனே தவிர வேறல்ல. பாசன வசதியைப் பெருக்கப் பெரும் பணியை மேற்கொண்ட கழக அரசைக் குறை கூறுவதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் அப்படிப்பட்ட வாசகத்தை சேர்த்திப்பது உள்ளபடியே பொறுத்துக்கொள்ள இயலாதது ஆகும். எனினும் பொறுத்துக்கொண்டு நான் ஆளும் கட்சியின் சார்பாக 3½ கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள், அப்படித்தான் ஒதுக்க முடியும் என்று உங்களுக்காக வாதாட வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். அப்படித்தான் ஒதுக்க முடியும் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்று, நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் புதிய திட்டம் என்று ஒன்றை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது முன்பே சென்ற ஆண்டிலே அறிவிக்கப்பட்ட திட்டமாகும். இந்த அறிவிப்பு வேரோரிடத்தில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. “தொழுநோய் பெருமளவில் பரவியுள்ள செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, சேலம் ஆகிய மாவட்டங்களில் தொழு நோயைத் தடுத்தல், தொடக்க நிலையிலேயே கண்டறிதல், கட்டுப்படுத்துதல் ஆகியவற்றை முக்கிய நோக்கங்களாகக் கொண்டு பள்ளிச் சிறுர்களுக்கு, மருத்துவ உதவி அளிக்கபுதிய திட்டம் தொடங்கப்படும்,”

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

என்று இந்தத் திட்டம் அறிவிக்கப்பட்டது. 1976-77 ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு நிதிநிலை அறிக்கையில் நாடாளுமன்றத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின் போது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இதனை அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

எனவே 1976-77-ல் அறிவித்துவிட்ட காரணத்தாலே இது ஏற்கெனவே அறிவிக்கப்பட்ட ஒரு பழைய திட்டம் ஆகிறது. ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே 35-வது பாராவிலே 'மற்றொரு புதிய திட்டத்தை அறிவிக்கிறேன்' என்று குறிப்பிட்டு,

“குறிப்பாக, செங்கற்பட்டு, தருமபுரி, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, புதுக்கோட்டை மாவட்டங்களிலும், தஞ்சாவூர், மதுரை, கோயம்புத்தூர் மாவட்டங்களில் சில பகுதிகளிலும் அதிக அளவில் உள்ள தொழு நோயைத் தடுப்பது இத்திட்டத்தில் முக்கிய நோக்கமாகும்”

என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது ஒரு புதிய திட்டம் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டியதில்லை. அது இந்த அவையைத் திசை திருப்புவதாகிவிடும். நான், வேண்டுமென்றே நிதியமைச்சர் அவர்கள் திசை திருப்புகிறார்கள் என்று சொல்லமாட்டேன். ஏனென்றால் இது கன்னி பட்டுஜெட், ஆகவே இப்படிச் சொல்லியிருப்பது இந்த அவையை திசை திருப்புவதாக ஆகிவிடும். அந்தத் திட்டத்தை அங்கே சி. எஸ். அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தையே புதிய திட்டம் பார் என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் என்னுடைய உரையிலே முதல்லே ஜனதா கட்சியின் பட்டுஜெட்டாக நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்டுஜெட் இருக்கிறது என்று கூறினேன். இப்போது இன்னொரு பக்கத்திலே பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சியின் பட்டுஜெட்டாகவும் — இந்த திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்ட வகையிலே — தோற்றம் அளிக்கிறது. இப்படி ஒரு பக்கத்திலே பார்த்தால் ஜனதா கட்சியின் பட்டுஜெட்டாகவும் இன்னொரு பக்கத்திலே பார்த்தால் காங்கிரஸ் கட்சியின் பட்டுஜெட்டாகவும் தெரிகிறது. இப்போதுள்ள ஆளுங்கட்சியின் பட்டுஜெட் எது என்று கேட்கிறேன். என்ன புதுமைகள் செய்திருக்கிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன். பக்கத்திற்குப் பக்கம் கிராமம், மகளிர், குடிநீர், அரிஜனம் என்கின்ற வார்த்தைகள் வந்து வந்து போகின்றன. இப்படி வார்த்தைகள் அடிக்கடி நிதிநிலை அறிக்கையில் புழக்கத்திலே காணப்படுகிறதே அல்லாமல் அந்தப் தலைப்புகளில் உருவான திட்டங்கள் எதுவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்கின்ற அளவிற்கு வகுக்கப்படவில்லை என்பதே எங்களுடைய குற்றச்சாட்டாகும்.

ஆளுங்கட்சி உறுப்பினர்கள் பலரும் இங்கே பேசிய நேரத்திலே முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியின் போது கிராமங்கள்மேல் அக்கறையே காட்டவில்லை என்று பேசினார்கள். இப்போதுள்ள

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

ஆளுங்கட்சிதான் கிராமங்களின் பால் அக்கறை காட்டுகிறது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் அல்லது ஆயிரத்து ஐநூறு கிராமங்களைத் தவிர எல்லா இடங்களிலும் கழக ஆட்சியின் காலத்திலேயே மின் விளக்கு வசதிகள் செய்யப் பட்டன என்பதை யாரும் மறந்துவிடலாகாது. சில பேர்கள் சொல்கிறார்கள், இந்தியாவிலேயே அரியானா மாநிலத்தில் தான் முழுமையாக மாநிலம் முழுவதும் மின் விளக்கு வசதிகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டில் அப்படி செய்யப் பட்டதாக பெருமை அடித்துக்கொள்ள கழக அரசிற்கு உரிமை இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அரியானா எவ்வளவு பெரிய மாநிலம் என்பது அரியானா மாநிலத்திற்கு அடிக்கடி டெல்லி யிலிருந்து அந்தப் பகுதிக்குச் சென்று வருகின்ற வாய்ப்பை பெற்றிருந்த நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் இருக்கிறார்கள், ஏறத்தாழ செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தின் பரப்பளவு உள்ள மாநிலம் தான் அரியானா மாநிலம். அங்கே மின்சார வசதி முழுமையாக செய்யப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் பல செங்கற்பட்டு மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய தமிழகத்தோடு அதை ஒப்பிடுவது முறையாகாது, சரியாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1967-ம் ஆண்டிலேயே தமிழ்நாட்டிலே 2 இலட்சம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த எண்ணிக்கை 1975 ஆம் ஆண்டில் 7 லட்சமாக உயர்ந்தது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது அது கிராமங்களுக்குச் செய்யப்பட்ட காரியமாகத் தெரியவில்லையா? என்கோ ஒன்றிரண்டு பம்பு செட்டுகள் வேலை செய்யாவிட்டால் கிராமங்களுக்கு ஒதுக்கப் படுகின்ற நிதி போய்ச் சேரவில்லை, மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்று மற்றொரு புதிய வார்த்தையைச் சொல்கிறார்கள், ஊழல், லஞ்சம், இப்போது மூன்றாவது செலவு செய்த பணம் மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். புள்ளி விவரங்களைக் காட்டினால் புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்து நாங்கள் ஏமாறத் தயாராக இல்லை என்கிறார்கள். புள்ளிவிவரங்களை வைத்துத்தான் நிதிநிலை அறிக்கை தயாரிக்கப்படுகிறது, புள்ளி விவரங்களை வைத்துத்தான் அரசாங்க அறிக்கை வெளிவருகிறது. புள்ளி விவரங்களிலே ஒன்றிரண்டு தவறுகள் இருக்கலாம், அதனால் மொத்தமே தவறு என்று யாரும் கூறமுடியாது. 1967 ஆம் ஆண்டில் இரண்டு லட்சமாக இருந்தது 1975 ஆம் ஆண்டில் 7 லட்சம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் கழக அரசிலே கிராம மக்களுக்குச் செய்யப்பட்ட காரியங்கள் இல்லையா?

கிராமங்களிலே உள்ள அரிசனங்களுக்கு ஒரு லட்சம் மதல் இலக்காக கொண்டு இலவசமாக 4,000 ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள 40 ஆயிரம் வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் கிராமங்களிலே உள்ள அரிசனங்களுக்குத் செய்யப்பட்ட காரியமாகத் தோன்றவில்லையா?

1977 ஆகஸ்ட் 3]

*மாண்புமிகு திரு பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் 40 ஆயிரம் வீடுகள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். 40 ஆயிரம் அல்ல, 30,022 வீடுகள் தான் கட்டி முடிக்கப்பட்டன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.20]

திரு மு. சருணாநிதி :—பத்தாயிரம் வித்தியாசத்தில் ஒன்றும் பறிபோய் விடவில்லை. நாற்பதாயிரம் வீடுகள் கட்டித் தரப்பட்டன என்கின்ற புள்ளி விவரங்களை எங்களுக்கு அளித்த அதே அதிகாரிகள்தான் இப்பொழுது முப்பதாயிரத்து சொச்சம் என்கின்ற புள்ளி விவரத்தையும் உங்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, இரண்டு பேரும் அதிகாரிகளிடத்தில் சண்டை போட வேண்டுமே தவிர நமக்குள் சண்டை போட்டுக் கொள்வதிலே அர்த்தமில்லை என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

கிராமச் சிறப்பு சாலை வசதிக்காக மூன்றரை கோடி ரூபாய் 1974-75-ம் ஆண்டில் இந்த அரசின் சார்பாக மூன்றரை கோடி ரூபாய் செலவழித்திருக்கிறோம். அதாவது, ஏற்கெனவே கிராமத்தில் இருக்கிற சாலை வசதிகள் போக சிறப்பு சாலை வசதிகளுக்காக கழக அரசு 1974-75இல் மூன்றரை கோடி ரூபாய் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் தொடர்ச்சியாக 1975-76-ம் ஆண்டுக்கும், வரும் ஆண்டுத் திட்டம் என்ற பெயரில் 1976-77-ம் ஆண்டுக்கும் ஏழரை கோடி ரூபாய் கிராமச் சிறப்புச் சாலைத் திட்டத்திற்காக 1975-76-ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே நான் அந்தப் பொறுப்பிலிருந்த பொழுது அறிவித்திருக்கிறேன், அவ்வாறு 1975-76-ஆம் ஆண்டுக்கு இரண்டரை கோடி ரூபாயும், 1976-77-ம் ஆண்டுக்கும் இரண்டரை கோடி ரூபாயும் ஆக ஐந்து கோடி ரூபாய் கிராமச் சிறப்புசாலை வசதிக்காக அப்பொழுதே செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மிச்சமுள்ள இரண்டரை கோடி ரூபாயில் மிச்சமுள்ள இரண்டாண்டுகளுக்குச் செலவிடக் குறிப்பிட்ட தொகையை மூன்றாண்டுகளில் செலவழிப்பதாக இருந்தால் கூட அந்த இரண்டரை கோடி ரூபாயை இந்த ஆண்டு செலவழிக்கப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது குறிப்பேடுகள் ஏதாவது இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் சுமார் ஒன்றரை கோடி ரூபாய்தான் கிராமப்புற சிறப்புச் சாலைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதைவிட அதிகமாகக் கிராமப்புற சிறப்புச் சாலைகளுக்கு முன்பிருந்த கழக அரசு அக்கறையோடு பணியாற்றியதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன். இந்த இரண்டரை கோடி ரூபாயில் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் போக மிச்சமுள்ள பணம் கிராமச் சாலைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட வேண்டும். வேறு எந்தத் துறைகளுக்குத் திருப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படித் திருப்பப்பட்டிருக்கும்போது கிராமச் சிறப்புச் சாலைகளின் மீதுள்ள அக்கறையை எடுத்துக்காட்டுவதாக இருக்காது என்பதை இங்கே எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

கிராமங்களின் மின் வசதிக்காக 1974-75-ல் 9 கோடி ரூபாயும், 1975-76-ல் 13.75 கோடி ரூபாயும் ஆக இருந்தது, 1976-77-ல் 9.50 கோடி ரூபாயாகவும், 1977-78-ல் 11.20 கோடி ரூபாயாகவும் என்று குறைந்துள்ளதை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்டாமல் இருக்க முடியாது. கிராமங்களில் உள்ள அரிசன காலனிகளில், குடியிருப்புகளுக்கு 1933 ஆம் ஆண்டு, மின்சாரம் தமிழ்நாட்டுக்கு அரிமுகமான அந்தக் காலத்திலேயேயிருந்து 1967-ஆம் ஆண்டு வரையில் 4,354 அரிசனக் குடியிருப்புகளுக்குத்தான் மின் விளக்கு வசதி செய்யப்பட்டன. கிட்டத்தட்ட 33 ஆண்டுக் காலத்திற்கு. ஆனால் இந்த ஒன்பதாண்டுக் கால கழக ஆட்சியில் 23,768 அரிசனக் காலனிகள் மின் விளக்கு வசதிகள் பெற்றிருக்கின்றன என்பதை நான் எடுத்துக் காட்டும்பொழுது இவைகளெல்லாம் கிராமங்களுக்காகச் செய்யப்பட்ட காரியங்கள் அல்லவா என்பதை எண்ணிப் பார்த்திடவேண்டும்.

குடிநீர் எல்லாக் கிராமங்களும் முழுமையாகப் பெறவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதிலே இந்த அரசும் முதல் அமைச்சரவர்களும், மற்ற அமைச்சர்களும், ஏன் இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் அவரவர்களுடைய தொகுதியை மனத்திலே வைத்துத், ஆங்காங்கு இருக்கின்ற கிராம மக்களுடைய அவதியை மனத்திலே பதிய வைத்தும் இன்னும் குடிநீர் வசதி, பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வசதியை எல்லா கிராமங்களுக்கும் பெருக்கித் தர வேண்டுமென்பதில் அதிக அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். எனவே, அதிலே இரண்டு விதமான கருத்துக்களுக்கு இடமில்லை. அது முழுமை அடையவில்லை என்கிற அதே நேரத்தில் கிராமங்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட முறையில் குடிதண்ணீர் தர வேண்டுமென்பதில் பழைய அரசு அக்கறை எடுத்துக் கொண்டதா இல்லையா என்பதையும் நாம் கவனிக்கத் தவறி விடக் கூடாது. வெள்ளைக்காரர்களுடைய காலத்திலேயிருந்து 67-ம் ஆண்டு வரையில் குடிநீர் வசதிக்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 80 கோடி ரூபாய். ஆனால் 71-ம் ஆண்டிலேயிருந்து 75-ம் ஆண்டு வரையில், குடிநீர் வாரியம் அமைக்கப்பட்ட பிறகு நான்காண்டுக் காலத்தில் குடிநீர் வழங்குவதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட தொகை 53 கோடி ரூபாய் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டுவது சிறப்புடையதாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

நகரங்களும், கிராமங்களும் இப்பொழுது குடிநீர் வாரியத்தில் சேர்கிறது. நகரங்களுக்கு குடிநீர் அளிக்கும் நேரத்தில் வழியிலே உள்ள பல கிராமங்களுக்கும் இணைந்துப் பயன்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களைப் பற்றி அறிக்கையிலே அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் முன்பிருந்த அரசு செய்திருக்கும் காரியங்களை இந்த அரசும் மேற்கொள்ளும், மேற்கொள்கிறது, மேற்கொள்ள முயற்சிக்கிறது என்ற அடிப்படையில்தான் இந்த விவரங்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

உதாரணமாக சிவகங்கை குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு தண்ணீர் கொண்டு செல்லப்படுகிறதென்றால், இடைக்காட்டூர், பாப்பான் குளம், பிக்கூர், பெரியகோட்டை, கீழக்கநந்தாரி, வானியங்குடி ஆகிய கிராமங்கள் பயன்பெறுகின்றன.

இராமநாதபுரம் நகருக்குத் தண்ணீர் கொண்டு செல்கிறோம் என்றால், கொட்டி, செட்டிகுறிச்சி, கருத்தவேந்தல், தேவேந்திர நல்லூர், மாள்ளங்காரி, கீழக்கோட்டை, தீயானூர், எட்டிவயல், அச்சுடன் வயல் ஆகிய கிராமங்கள் பயன்பெறுகின்றன.

பெருந்துறை நகருக்குத் குடிதண்ணீர் கொண்டு செல்கிறோம் என்றால், வழியிலுள்ள சென்னிமலை, கேசிபாளையம், சித்தோடு, குமரியான் பரப்பு, நசியனூர், கங்காபுரம், துடுப்பதி, ஜீனப்புரம், மூக்காத்திப் பிடரியூர், சுள்ளிபாளையம், ஒட்டப்பாறை, அம்மா பாளையம் ஆகிய கிராமங்கள் பயன்பெறுகின்றன.

தஞ்சை-கொள்ளிடம் குடிநீர்த் திட்டத்தின் மூலம் விளங்குடி, புனல்வாயில், திருவையாறு, முகாசா கல்யாணபுரம், கண்டியூர், ஆவிக்கரை, மணக்கரம்பை, ராஜேந்திரம், ஆற்காடு ஆகிய கிராமங்கள் பயன்பெறுகின்றன எனவே குடி தண்ணீர் திட்டத்திலே முன்பிருந்த அரசு களனம் செலுத்தவில்லையென்று குறை சொல்வது என்பது முறையாகாது என்பதற்காகத்தான் இந்த விவரங்களை அதிக அளவுக்குக் கொடுக்க நேரமில்லை என்பதாலே, ஓரளவுக்குச் சுட்டிக்காட்டினேன்.

மகளிர் நலன் பாதுகாக்கப்படும் என்கின்ற தலைப்பிலே தரப்பட்டிருக்கின்ற உதவிகள் மிகவும் குறைவானவை. ஆனால் மகளிர் நலனுக்காக மேற்கொண்டிருக்கிற அக்கறையைப் பாராட்டுகின்ற அதே நேரத்தில் ஆயிரம் மகளிருக்கு மாத்திரம் தட்டச்சு, சுருக்கெழுத்துப்பயிற்சி பெற மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 12 அளவில் உதவி வழங்குவதென்பது மிகக் குறைந்த தொகை. குறைந்த எண்ணிக்கையுள்ள மகளிரே பயன்பெறுகின்றார்கள்.

விதவைகளுக்குப் பழைய கழக அரசால் தையல் இயந்திரங்கள் வாங்கித் தரப்படுவதென்று, ஒரே நாள் விழாவிலே ஆயிரம் தையல் இயந்திரங்கள் வழங்கப்பட்டன. அதற்குப் பிறகு அந்தத் திட்டம் தொடர்ந்து நடைபெறும் என்று எண்ணினோம். ஆனால் குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சியிலே, அந்தத் திட்டம் நடைபெற்றதா இல்லையா என்று கூடத் தெரியவில்லை. நடைபெற்றதாகச் செய்திகள் வெளிவராத காரணத்தால் நடைபெறவில்லை என்றே கருதுகிறேன்.

விதவைகள் துயர் தீர்க்கப் பல திட்டங்கள் இருப்பதாக, தேர்தல் அறிக்கையிலே இன்றைய ஆளுங்கட்சி சொன்னபோதிலும் அவை அனைத்தும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் பெறவில்லை என்பதை நான் சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஸ்கஸ்ட் 3]

கழக ஆட்சிக் காலத்தில் விதவைகள் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்—விதவைத் திருமணம் நடைபெற வேண்டுமென்ற பகுத்தறிவுக் கொள்கையின் அடிப்படையில் பெரியாரும் அண்ணாவும் எந்தக் கொள்கைகளுக்காகப் பாடுபட்டார்களோ அந்த அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டுமென்று விதவைகளைத் திருமணம் செய்து கொள்கின்ற வாலிபர்களுக்கு, அந்தத் தம்பதிகளுக்கு, சிறு சேமிப்புப் பத்திரம் ரூ. 5,000 தரப்படுமென்றும் 7 ஆண்டுக் காலத்தில் அது ரூ. 10,000 ஆக மாறுமென்றும் அப்பொழுது பரிசுகள் வழங்கப்பட்டன. அந்த 7 ஆண்டுக் காலம் வைப்பதற்குக் காரணம் ரூ. 5,000 வாங்குவதற்காக ஒரு விதவையைத் திருமணம் செய்து கொண்டு பிறகு கைவிட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட்டால் என்ன ஆவது என்பதற்காகத் தான் 7 ஆண்டுகளுக்கு ஒழுங்காக நடந்து அதற்குப் பிறகு ரூ. 10,000 பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற அளவில் விதவைத் திருமணத்திற்கு ஊக்கம் அளிக்கிற வகையிலே அந்தத் திட்டத்தைப் பழைய அரசு வகுத்தது. அதை இந்த அரசும் தொடர்ந்து நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எதுவும் சொல்லாத காரணத்தால், அதனைச் சொல்ல வேண்டியவன் ஆனேன்.

மகளிர் நலன் என்ற தலைப்பிலே இந்த அறிக்கையிலே இன்சூரன்ஸ் போன்ற காரியங்களிலே அவர்களுக்கு உதவுவதற்கும் பிராவிடென்ட் பண்டி போன்ற காரியங்களிலே அவர்களுக்கு உதவுவதற்கும் ஆங்காங்கு மகளிருக்கு உதவ உதவி நிலையங்கள் மாநிலத்தில் பல இடங்களில் வைக்கப்படும் என்று ஏற்படுத்துவது தேவைதான் என்பது எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள சந்தேகம். கேள்வி அல்ல. சந்தேகம். கேள்வி என்றால் தேவை இல்லை என்று பொருளில் அமைந்துவிடும். ஏன் சந்தேகம் எழுகின்றதென்றால், ஏற்கனவே மாவட்டங்களில் மாவட்ட மகளிர் மன்றங்கள் ஆங்காங்கு இருக்கின்றன. அரசு உதவியோடு பல இடங்களில் நடைபெற்று வருகின்றன. அவைகளே இந்தப் பிரச்சனைகளைக் கவனித்துக்கொள்ள முடியுமென்று கருதுகிறேன்.

அது மாத்திரமல்ல, இன்சூரன்ஸ் செய்து கொள்ளக்கூடிய அளவுக்குச் சூழல் உள்ளவர்கள் தங்களுக்குப் பிறகு யாருக்கு அந்த இன்சூரன்ஸ் தொகை சேர வேண்டுமென்று எழுதிவிட்டுச் செல்கிறார்கள். அதே போல், பிராவிடென்ட் பண்டி யாருக்குச் சேர வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டு விட்டுச் செல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில் ஏதாவது தவறுகள் ஏற்படுமானால் அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கு இப்போதுள்ள மாவட்ட மகளிர் நல அதிகாரிகளே கூடப் போதும். எனவே அதற்கென்று உதவி நிலையங்கள் தேவையில்லையென்பது என்னுடைய கருத்து.

வரி னைப் பொறுத்தவரையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் வரவேற்கத்தக்க அம்சங்களும்—அதே நேரத்தில் சில மாறுபட்ட கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி அதற்கு நிவாரணம் காண

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வேண்டும் என்று கூறுகின்ற தகுதி வாய்ந்த அம்சங்களும் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை.

[முற்பகல் 11-30]

இங்கே நம்முடைய நண்பர் ப.உ.ச. அவர்கள் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் பேசிய நேரத்தில் குறுக்கிட்டு விளக்கியதைப் போல, இப்போது நீங்கள் பெரும்பாலும் நீக்கியிருக்கிற அல்லது குறைத்திருக்கிற வரிகள் எல்லாம் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் போடப்பட்ட வரிகள் அல்ல. குடியரசுத் தலைவருடைய ஆட்சிக் காலத்தில்தான் கரும்பு, தென்னை, வெற்றிலை, மஞ்சள் போன்றவைகளுக்குத் தீர்வை 25 ரூபாய் என்று விதிக்கப்பட்டு, பிறகு 20 ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டு, இப்போது 20 ரூபாயிலிருந்து 15 ரூபாய் என்று குறைக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வெற்றிலையும், மஞ்சளும் என்ன பாவம் செய்தது என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதிலே அறவே நீக்குகின்ற வரிகளில் ஒன்றாக மஞ்சளைச் சேர்த்து அதற்குப் போடுகிற வரியை நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மகளிர் நலனில் மிகுந்த அக்கறை உள்ளதாக அறிவித்திருக்கிற இந்த ஆட்சி மஞ்சளுக்கு வரி போட்டது என்ற கெட்ட பெயரை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று முதலமைச்சர்தான் என்ருள்ள அன்பின் காரணமாக எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கழக ஆட்சி காலத்திலேயும் இது பற்றி யோசிக்கப்பட்டது. நிதித் துறை மஞ்சளுக்கு வரி போடவேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில், 'சென்டிமென்டாக' நான் 'மஞ்சளுக்கு வரி போட்ட ஆட்சி என்று சொல்வார்கள் ஆகவே வேண்டாம்' என்று அப்போதே சொன்னேன். அதைத்தான் இப்போதும் சொல்லி, கரும்பு, தென்னை, வெற்றிலை போன்றவைகளுக்கு அறவே நீக்க முடியாவிட்டாலும், மஞ்சளுக்கு உள்ள வரியை யாவது நீக்கவேண்டுமென்று மகளிர் சார்பாக நான்— இந்த ஆடவன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வரி விலக்குவதையும், வரி குறைப்பதையும் வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் நீங்கள் இந்த வரிகளைக் குறைத்திருப்பது அல்லது நீக்கியிருப்பது, ஏற்கனவே குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் திரு. சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் வரிகளைப் போட்டபோது என்ன காரணங்களைச் சொன்னாரோ அந்தக் காரணங்களைச் சிந்தித்தால் அதிலே நீங்கள் முரண்படுகிறீர்கள் என்பதையும் யோசிக்க வேண்டும். அவர் சொன்னார், "இந்த வரிகள் பணப் பயிர்களுக்குப் போடப்படுகிற வகையில் சாதாரண மக்களையோ சமுதாயத்தின் அடித்தளத்து மக்களையோ பாதிக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்" என்பதாக அவர் குறிப்பிட்டு அப்போது இந்த வரிகளை எல்லாம் போட்டார். அந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் குடியரசுத் தலைவர் காலத்தில் நிறைவேறியது. அப்போது நம்முடைய நிதியமைச்சர் அங்கே என்ன கருத்துக்களைச் சொன்னாரோ எனக்கு ஞாபகம் இல்லை அல்லது எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்போதாவது அது

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

சமுதாய மேல்மட்டத்தில் உள்ளவர்களைத்தான் பாதிக்கும் அடித்தளத்து மக்களைப் பாதிக்காது என்று சொன்ன கருத்திற்கு மாறுபாடாக அது குறைக்கப்பட வேண்டும் அல்லது அறவே நீக்கப்படவேண்டும் என்கின்ற வகையில் நிதிநிலை அறிக்கையில் நீங்கள் அறிவித்திருப்பது மெத்தவும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்று என்பதை நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஏற்கனவே கழக அரசு காலத்தில் 59 பொருள்கள் மீது பலமுனை விற்பனை வரி இருந்ததை ஒரு முனை வரியாக ஆக்கி யிருக்கிறோம். அதைத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள வணிகப் பெருமக்க ளும், வாங்குவோரும் மெத்தப் பாராட்டிப் பேசினார்கள். மேலும் பலமுனை வரிகளை எல்லாம் ஒரு முனை வரியாக ஆக்க வேண்டும் என்கிற முறையீடுகள் அடிக்கடி அரசுக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் என்பதை நான் அறிவேன். அதே நேரத்தில் பலமுனை வரி வெல்லம், வெல்லத்தூள், உருண்டை வெல்லம், நாட்டுச் சர்க்கரை ஆகியவைகளுக்கு ஏற்கனவே இருந்த ஒரு முனை வரியை மாற்றி பலமுனை வரியாக விதித்திருப்பது தேவை யில்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட் டிருக்கிறேன். ஏன் என்றால் இது பற்றி என்னிடமும் மற்ற எதிர்க் கட்சியினரிடமும் வந்த வணிகப் பெருமக்கள் இப்பேர்த் திருக்கிற 5 சதவிகித ஒருமுனை வரியை 6 அல்லது 7 இன்னும் கூட கொஞ்சம் அதிகமானால் 8 சதவிகிதத்திற்கு வேண்டு மானாலும் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், இந்தப் பலமுனை வரி என்ற தன்மை வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். அதை கொள்கை அளவிலேகூட, முதலமைச்சர் அவர்கள் நிதி அமைச்சருக்கு, அந்த அறிவுரையை ஆலோசனையைத் தருவார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏன் என்றால் அவரே கூட தேர்தல் வாக்குறுதிகளில் ஒன்றாக 1977-ம் ஆண்டு மே மாதம் 24-ம் தேதி அன்று அவரை ஆசிரிய ராகக் கொண்ட அண்ணா பத்திரிகையிலே, பழனித் தொகுதியிலே பேசிய பேச்சு வெளிவந்திருக்கிறது.

அதிலே இன்றைக்கு முதலமைச்சராக உள்ளவர், அன்றை குக் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். “பலமுனை விற்பனை வரி விதிப்பது விலைகள் உயரக் காரணமாகி விடுகிறது என்று வியப்பாரிகள் தரப்பில் சொல்லப்படுகிறது. அது பற்றி பரிசீலித்து ஒரு முனை வரியாக மாற்றுவோம்” என்று பழனியில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பரிசீலித்து மாற்றுவோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார். எனவே அதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு மாற்றுவார் என்று எதிர் பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். வி. இராமச்சந்திரன் : சிலவற்றிற்குப் பலமுனை வரியும், சிலவற்றிற்கு ஒருமுனை வரியும் இருக்கிறது என்று சொல்லி, எந்த அளவிற்கு மாற்ற வேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு, பலமுனை வரி பல்வேறு நிலைகளில் உள்ள பொருள்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொல்லிய கருத்தை நான் இங்கே நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3]

திரு. மு. கருணாநிதி : விளக்கம் அளிக்கிற காரணத்தால் அச்சப்படுகிறேன். பலமுனை வரியை நீட்டாமல், மேலும் இப்போது பலமுனை வரி விதிக்கப்படும் பொருட்களுக்கு ஒரு முனை வரியாக அவைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கேளிக்கை வரி பற்றிய பிரச்சனையில் ஏற்கெனவே இந்த மாமன்றத்தில் பல நேரங்களில் அது விவாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்போதெல்லாம் இதிலே வரி ஏய்ப்பு எந்த வகையில் நடைபெறுகிறது என்ற பிரச்சனைகளும் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன. சென்னை போன்ற இடங்களில் உள்ள திரையரங்குகளில் அவர்கள் வாராந்திர வாடகை, மாதாந்திர வாடகை இவைகளை நிர்ணயிப்பதின் மூலமாக சிறுசிறு படங்களை எடுப்பவர்கள், குறைந்த செலவில் படமெடுப்பவர்கள் எவ்வளவு அவதிக்கு ஆளாகுகிறார்கள் என்ற கருத்து அப்போது ஆளுங்கட்சி, எதிர்கட்சி என்ற இருதரப்பிலிருந்தும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் முதலமைச்சருக்கு நான் புதிதாகக் கவனப்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. இதையெல்லாம் மனதில் நிறுத்தி 1975-ஆம் ஆண்டு கழக அரசு காலத்தில் நவம்பர் திங்களில் ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, அதிலே கட்சி சார்பற்ற முறையில் எல்லோரும் பங்கு பெறவும், சினிமா தொழில் அதிபர்களும் அந்தக் குழுவில் பங்கு பெறவும் வாய்ப்புக்கள் அளிக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு ஒரு பரிந்துரையை இந்த அரசிடம் வழங்கியிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு கழக அரசு கலைக்கப்பட்டுவிட்ட காரணத்தால் இடையில் உள்ள ஓராண்டுக் காலத்தில் குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் அது கவனிக்கப்படவில்லை.

இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கிற இந்த வரிக் குறைப்பால் அதிக பலன் கிட்டவில்லை என்று அந்தத் துறையில் உள்ளவர்கள் எடுத்துக்காட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் குழுவின் அறிக்கை என்னவாயிற்று என்பதையும், அதுபற்றி என்ன முடிவை இந்த அரசு எடுக்க இருக்கிறது என்பதையும், இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும், தொடர்ந்து வருகின்ற மானிய விவாதங்களில் அரசின் சார்பில் விளக்குவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

அரசு ஊழியர்களுக்கு இடைக்கால நிவாரணமாக பத்து ரூபாய் கொடுத்து, அதனை 200 ரூபாய்க்கு மேல் மாதச் சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்குத்தான் என்று கூறி, 200 ரூபாய்க்குக் குறைவாகச் சம்பளம் வாங்குபவர்களுக்கு அந்தப் பத்து ரூபாய் இல்லை என்று கூறியிருப்பது சோஷலிசத்திற்கு உகந்த ஒரு நிலையாகாது என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனவே, 200 ரூபாய்க்குக் குறைவாக ஊதியம் பெறுபவர்கள் கடைநிலை ஊழியர்கள், காவல்துறை நண்பர்கள், சாலைகளில் வேலை செய்யும் மேஸ்திரிகள் என்று இப்படி மூன்றரை இலட்சம் பேர் இதனால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த பத்து

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சிறுமலையாறு நீர்த்தேக்கம், பொய்கை அணைக்கட்டு, கௌண்டியா நதி நீர்த்தேக்கம் ஆகிய திட்டங்கள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு, அதற்கான தொடக்கப் பணிகள் செய்யப்பட்டதையும் மறைத்து விட இயலாது.

பரம்பிக்குளம் - ஆளியாறு பிரச்சனையை எடுத்துக்கொண்டால், கேரள அரசோடு சுமுகமாகப் பேசி தீர்த்து, நீராறு வாயிலாகக் கிடைக்கும் தண்ணீரை பரம்பிக்குளம் ஆயக்கட்டுப் பகுதிகளில் கிட்டத்தட்ட 89,000 ஏக்கராவிற்குப் பகிர்ந்து அளிப்பது என்கிற ஒரு திட்டம் தீட்டப்பட்டு, அது செயல்படுத்தப்படக்கூடிய நிலைக்கு வந்தது.

(முற்பகல் 11-10)

1975-76 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் இதைப்பற்றி நான் அப்போதே குறிப்பிட்டிருந்தேன்—கழக அரசு சார்பாக— அதற்குப் பிறகு கோவையிலுள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கட்சி சார்பற்ற முறையில் கலந்து பேசி அவர்களுடைய கோரிக்கைகளுக்குச் செவிமடுத்து 89,000 ஏக்கர் என்பதை ஏறத்தாழ ஒரு லட்சம் ஏக்கர் அந்தப் பகுதியிலுள்ள ஆயக்கட்டுதாரகளுக்கு அதாவது பரம்பிக்குளம் ஆளியாறு ஆயக்கட்டுதாரகளுக்கு, பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை பல்லடம், தாராபுரம் வட்டங்கள் ஆகிய வற்றில் வேலைகள் தொடங்க ஏற்பாடாயிற்று. கழக அரசு அந்த நேரத்தில் கலைக்கப்பட்டிருந்த உயரசுத் தலைவர் ஆட்சி பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு அந்தத் திட்டங்கள் — எந்த வேலையும் நடைபெறாமல் அப்படியே நிறுத்தி வைக்கப்பட்டு விட்டன என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிடுவது — பாசன ஆதாரங்களில், பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதில் முன்பு இருந்த கழக அரசு எள்ளளவும் பின் தங்கியிருக்கவில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

நிதியமைச்சர் அவர்கள் இப்போது அறிவித்துள்ள செண்பகத் தோப்புத் திட்டத்திற்கு இந்த ஆண்டு 25 லட்சம் ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் கேளவரப் பள்ளி நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கு நிதிநிலைக் குறிப்பின் படி ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள அந்தப் பெரிய திட்டம் நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படாமல், செண்பகத் தோப்புத் திட்டம் மாத்திரம் நிதிநிலை அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. ஆனால் அதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட புத்தகத்தில் செண்பகத் தோப்புத் திட்டமும் இருக்கிறது. கேளவரப்பள்ளி திட்டமும் இருக்கிறது. பெரிய திட்டம் நிதிநிலை அறிக்கையில் எடுத்துக் காட்டப்படாததற்குக் காரணம் என்ன? என்று எனக்குப் புரியவில்லை. நிறைவேற்ற இருப்பதாக அறிவித்துள்ள ஏழு திட்டங்களையும் கூட நிதிநிலை அறிக்கையில் ஒரு பக்கம், இரண்டு பக்கம் அதிகமானாலும் பரவாயில்லை என்று அதனு

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அதே போல, ரூபாய் 15 பிடித்துக்கொண்டு விடுவது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றல்ல. ரூபாய் 15 என்று கணக்கு வைத்துப் பார்த்தால், ஒரு ஆண்டுக்கு ஏறத்தாழ ரூபாய் 13 கோடி உங்களுக்கு கிடைக்கும். அந்தக் கணக்கு எங்கேயாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தேன். இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதிலிருந்து புரிந்து கொண்டேன். அந்த 13 கோடி ரூபாயை வரவு வைக்காத காரணத்தால், அதைப்பற்றிக் குறிப்பிடாத காரணத்தால், அதை விட்டுவிடுவீர்கள் என்று கருதுகிறேன். இல்லாவிட்டால், அதை வரவு வைத்து 13 கோடியைக் காட்டி இருப்பீர்கள். ஆக, ஒரு ஆண்டு 13 கோடி ரூபாயை அரசு ஊழியர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள எண்ணுகிறீர்கள். அருமையான திட்டங்கள்—இதை விட லாபகரமான திட்டங்கள் இருக்கின்றன—எனவே இதை விட்டுவிட வேண்டும். இல்லையேல் 13 கோடிக்குக் கணக்கு வைத்திருக்கிறோம், ஆகவே வைத்துக்கொள்கிறோம் என்றெல்லாம் ஆதாரங்களைக் கொடுப்பார்களானால்—அரசு பொறுப்பிலிருப்பவர்கள்—ஆகவே, அதிகமான ஆதாரங்களைக் கொடுப்பதற்கு அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள்—ஆகவே, அப்படிப்பட்ட ஆதாரங்களை எடுத்து காட்டுவதன் மூலமாக, 13 கோடி ரூபாய்க்குக் கணக்குகளைக் காட்டியிருக்கிறோம், ஆகவே, அந்த 13 கோடி ரூபாயை பயன்படுத்திக் கொள்கிறோம் என்று வாதிடாமல், அந்த அரசு ஊழியர்களின் வயிற்றில் அடிக்காமல் 15 ரூபாய் பிடிக்கின்ற திட்டத்தை தயவு செய்து கைவிட வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தி உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கவர்னருடைய உரையில், 16 ஆயிரம் ரெவின்யூ கிராமங்களில் இந்த அரசின் சார்பில், நியாய விலைக் கடைகளைத் திறக்கப் போகிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். கவர்னர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்ட மிக முக்கியமான ஒரு திட்டம்—நிதிநிலை அறிக்கையிலே காணப்படவில்லை. அதற்காக பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் அதுவும் தெரியவில்லை. இந்த 16 ஆயிரம் கிராமங்களில் 9 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கு மேல், அரிசி, சர்க்கரை, கேரளா ஆகியவை வழங்கப்படுகிறது. அவை மாத்திரமல்லாமல், உப்பு, புளி, மிளகாய் போன்ற பலசரக்கு சாமான்களும் நியாய விலையில் கிடைப்பதற்கு ஒவ்வோரு ரெவின்யூ கிராமத்திலும் இவ்வளவு என்று சொன்னால், இப்போது சென்னை என்று எடுத்துக் கொண்டால், சென்னையிலே இருக்கின்ற 100 கடைகளைப் பொறுத்த வரையில் ஒரே ரெவின்யூ கிராமமாக ஆக்கிவிட்டால், ஒரு கடை என்றுதான் கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், 16 ஆயிரம் ரெவின்யூ கிராமங்களில், இன்னும் ஆயிரத்திற்கு மேல் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அதையும் சேர்த்துக் கொண்டு பார்ப்போமானால், 17 ஆயிரம் கிராமங்களுக்கும், இந்தக் கடைகளை மாற்றிக் கொடுத்தால், மிகக் குறைந்த கணக்குப்படி, ரூபாய் 10 கோடியாவது ஆகும். இதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்குமானால் நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏன் எடுத்துச் சொல்லப்படவில்லை என்று அறிந்துகொள்ள ஆவல்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

உடையவனாக இருக்கிறேன். ஏனென்றால், கவர்னர் உரையில் சொல்லப்பட்டதை எல்லாம் நிதிநிலை அறிக்கையில் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டும்.

ஏனென்றால், தமிழ் மக்களுக்கு, தமிழ் கலாச்சாரத்திற்கு, தமிழுக்கு, இன்னென்ன காரியங்கள் செய்யப்படும் என்று கோடிட்டுக் காட்டி, இவைகளை எல்லாம் நீங்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே விவரமாக எடுத்துச் சொல்லி இன்னென்ன செய்வோம் என்று சொல்லியுள்ளதால், இங்கே பெரிய பிரச்சனையாக இருக்கின்ற அந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றி இந்த அறிக்கையிலே குறிப்பிட்டிருக்கலாம் என்பதற்காகக் கவலைப்பட்டு கேட்கிறேனே அல்லாமல் வேறல்ல.

அந்த நியாய விலைக் கடைகள் எப்போது திறக்கப்படும், அதற்காக செய்யப்பட்ட ஒதுக்கீடுகள் எவ்வளவு என்ற விவரங்களை எல்லாம் நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே தெரிவித்தால் நல்லது என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பொறுத்த வரையில், புதிதாக எந்தக் கொள்கையும் சொல்லப்படவில்லை என்பதுதான் எனது வாதம். எதிர்த் தரப்பில் பேசிய சில கட்சித் தலைவர்களுக்கும் இதே கருத்து இருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலுள்ள யாரும் மறந்திருக்க முடியாது.

நிலச் சீர்திருத்தம் பற்றி தேர்தல் நேரத்தில் அளித்த உறுதி மொழிகள் எதுவும் இங்கு இடம் பெறவில்லை. நம்முடைய மார்க்ஸிஸ்ட் கட்சித் தலைவர் திரு. சங்கரய்யா அவர்கள்கூட தேசிய உடைமையாக்கும் திட்டங்களைப் பற்றி எல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்கள் இங்கே வலியுறுத்திப் பேசவில்லை. நாளைக்கு பேசுகிற எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்களாவது அது பற்றி பேசுவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன் என்று குறிப்பிட்டார்கள். நாங்கள் பேசினாலும் பேசாவிட்டாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையில் மிகத் தீவிரமாக இருந்து வருகிறது என்பதை நண்பர் சங்கரய்யா அவர்கள் உணருவார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

அந்தக் காரணத்தால்தான் ஏற்கனவே அலுமினியம் தொழிற்சாலை தேசிய மயமாக்கப்பட வேண்டும் என்று இந்த அவையில் தீர்மானித்தோம். ஆனால் மத்திய அரசினுடைய ஒப்புதல் இதுவரையில் அதற்குக் கிடைத்தபாடிಲ್ಲ. அதேபோல் பஸ்கள், கிட்டத்தட்ட 10,000 பேருந்துகளில் 4,000-க்கு மேற்பட்ட, பேருந்துகள் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் தேசிய மயமாக்கப்பட்டன. டி.வி.எஸ். ராமன், அன்ட் ராமன் போன்ற பெரிய கம்பெனிகளுடைய பஸ்கள் எல்லாம் அன்றைக்கு அரசுடைமையாக்கப்பட்டு அவைகள் பல்வேறு கழகங்களாக, பல்வேறு வாரியங்களாக இன்

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

றைக்கு அமைக்கப்பட்டு அவைகள் எல்லாம் இன்று சிறந்த பணியினை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையில் எங்களுக்கு எள்ளளவும் பின்வாங்கும் தன்மை கிடையாது என்று அவைக்கு நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். உமாநாத் : கனம் எதிர் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறபோது செலக்ஷ்வாக சில இன்டஸ்ட்ரீஸ், பாக்டரிகளை தேசிய மயமாக்குவது என்று முன்பிருந்ததைப் பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அதை ஒத்துக் கொள்கிறேன். திரு. சங்கரய்யா, அவர்கள் குறிப்பிட்டது 75 குடும்பங்கள், பெரிய பிஸினஸ், ஹௌஸஸ் தேசிய மயமாக்கப்படுவது பற்றித்தான். அவைகள் எல்லாம் தேசிய மயமாக்கப்படுமா என்றுதான் கேட்டார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அண்ணா அவர்கள் இங்கே எதிர்கட்சித் தலைவராக இருந்தபோது அதைப் பற்றியும் பேசியிருக்கிறார்கள் ஆகவே, அந்தக் கொள்கையில் நாங்கள் என் அளவும் பின் வாங்கிட மாட்டோம் என்பதை மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். கொள்கை ரீதியாக தேர்தல் அறிக்கையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட பல விவரங்கள் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் இல்லை என்பதை நான் கோடிட்டு காட்டாமல் இருக்க முடியாது. விவசாயிகளுடைய நலன்களைப் பாதுகாக்க பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும் என்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்றத் தேர்தலுக்கு முன்பு பல கூட்டங்களில் பேசியிருக்கிறார்கள். தேர்தல் அறிக்கையிலே கூட அவ்வாறு கருத்து அமைந்த அந்த வார்த்தைகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. பழனியில் அவர்கள் பேசிய பேச்சில்—மே மாதம் 24-ம் தேதி அவர்களுடைய 'அண்ணா' பத்திரிகையிலேயே வெளி வந்திருக்கிறது. அ.இ.அ.தி.மு.க. ஆட்சி அமைந்தவுடன் விவசாயிகளின் நலன்களைப் பாதுகாக்க பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் செயல்படுத்தப்படும். விவசாயிகளின் நலன்களைப் பாதுகாக்க பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை தேர்தல் அறிக்கையிலும் கழகம் அறிவித்துள்ளது.... விவசாயிகள் கடன் தொல்லைகளுக்கு ஆளாகாமல் இருக்க இந்தத் திட்டம் உதவிகரமாக இருக்கும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இப்போது, தேர்தல் நேரத்தில் தருகிற வாக்குறுதிகள் வேறு, இந்த இடத்தில் வந்து உட்கார்ந்துவிட்ட பிறகு பொறுப்புகள் வேறு, நிலைமைகள் வேறு, இப்போது இதையெல்லாம் மத்திய அரசுதான் செய்ய வேண்டும் என்பதை உணர்ந்து மத்திய அரசு இதற்கான ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று இன்றைக்கு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுடைய தினக் கூலியை மாற்றி மாதச் சம்பளம் அளிக்கப்படும் என்று நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுடைய கட்சிக் கொள்கையை ஏற்கனவே அறிவித்திருக்கிறார்கள். நான் கவர்னர் அவர்கள் உரையின் மீது பேசும்போது கூடச் சுட்டிக் காட்டினேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயிகளின் தினக் கூலி மாற்றப்பட்டு

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

அவர்களுக்கு மாதச் சம்பளம் அளிக்க என்னென்ன வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன என்று இந்த அறிக்கையில் நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். அது காணப்படவில்லை. சர்க்கரை ஆலை ஒன்று அமைக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே இருந்த கழக அரசுக் காலத்தில் ஒரு முக்கியமான முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் அமைக்கப்படும், சர்க்கரை ஆலைகள் எதுவாக இருந்தாலும் அது தனியார் துறையில் இல்லாமல் பொதுத் துறையில்தான் அமையும் என்று ஒரு முடிவு எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வாறுதான் இது அமையும், அமைய வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். அந்த நம்பிக்கையையும் நான் பெறுகிறேன். படி அரிசித் திட்டம் பற்றி இந்த மன்றத்தில் விவாதம் நடைபெற்றது. நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒரு தேதி கூறி பதில் தருவதாகச் சொல்லிவிட்டு அதிலுள்ள சங்கடங்களை எல்லாம் இங்கே எடுத்து விளக்கினார்கள். படி அரிசி கிடையாது என்று முடிவாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்கள் அறிவித்த தேர்தல் பிரகடனத்திலும் வாடுவிப் பேச்சிலும், அண்ணா அவர்கள் ஆட்சியில் அமர்ந்ததும் ஏழை மக்களுக்கு ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுவோம் என்றார்கள். ஆனால் அதிகாரிகள் சர்க்காரின் வரவு செலவுக் கணக்கைக் காட்டி ஆண்டு ஒன்றுக்கு எட்டு கோடி ரூபாய் துண்டு விழும் என்று கூறினார்கள். எட்டு கோடி ரூபாயை எப்படித் தேடுவது என்று அதற்கு வழி கண்டு பிடிக்க வேண்டுமே தவிர ஏழைகளின் வயிற்றில் அடிக்காதுங்கள்: என ஒரு ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி திட்டத்தை முதல் கட்டமாக அண்ணா அவர்கள் நிறைவேற்றினார்கள்.

(முற்பகல் 11-50.)

அவர்களுடைய பேச்சிலே “இதுபோன்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றிட ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு அறிவாற்றலோடு, கஷ்டப்படுகிற மக்களிடத்திலே கருணை காட்டும் உள்ளமும் வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் வாதிட்டதெல்லாம், அண்ணா அவர்களுக்கு அடைமொழியாக “படியரிசித் திட்டம் கொண்டு வந்த அண்ணா” என்று குறிப்பிட்டதாக தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்த அமைச்சரவையின் அறிவாற்றலை நான் சந்தேகிக்கமாட்டேன். அறிவாற்றல் நிரம்பப் பெற்றவர்கள் இருக்கின்றனர். அறிவாற்றல் அதிகம் இருக்கிறது என்றாலும் கூட இன்னும் அதிகமாக பெறுவதற்காக “பிரெயின் டிரஸ்ட்” ஒன்று வைக்கப்போவதாகவும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். ஆகவே உங்களுடைய அறிவாற்றலை நான் சந்தேகிக்கவில்லை. நிரம்ப இருக்கிறது, அதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் நீங்கள் தேர்தல் நேரத்தில் சொன்னபடி கருணை காட்டும் உள்ளத்தோடு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கொண்டு வாருங்கள் என்றுதான் நான் மீண்டும் மீண்டும் இந்த ஆட்சியாளர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆகஸ்ட் 3]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வீடுகளுக்கும், வேளாண்மைத் துறைக்கும் மின் கட்டணத்தை குறைப்போம் என்று தேர்தல் அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தேர்தல் பிரச்சாரக் கூட்டங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளும் படியரிசி போன்றவைகளும் நிலைமைகளை ஆராயாமல் தரப்பட்ட தேர்தல் வாக்குறுதிகள் என்பதை இப்போதாவது உணர்கிறீர்களா அல்லது ஏதாவது குறைக்கப் போகிறீர்களா என்பது எனக்குப் புரியவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையில் அது பற்றி கோடிட்டு காட்டவில்லை என்ற காரணத்தால்.

விலைவாசி பற்றி கழக அரசின் மீது முன்பு குற்றஞ் சாட்டப்பட்டது. இதற்குக் காரணம் மத்திய அரசா அல்லவா என்பது இங்கே வந்து அமர்ந்த பிறகு தெரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். விலைவாசி அதிகமாகிவிட்டது என்று சொன்ன நேரத்திலே இரண்டு கட்சிகளும் ஒன்றாக இருந்தபோது மத்திய அரசுதான் அதற்குக் காரணம் என்று சொல்லி வந்தாலும், பிரிவு ஏற்பட்டுவிட்ட பிறகு முன்னேற்றக் கழக அரசுதான் காரணம் என்று சொல்ல வேண்டிய நிலை அன்று எதிர்க் கட்சியாக இருந்த இன்றைய ஆளுங்கட்சிக்கு தவிர்க்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. இப்போது விலைவாசியை மத்திய அரசு தான் குறைக்க வேண்டிய இடத்தில் இருக்கிறது என்கின்ற பேருண்மையை நாம் அனைவரும் உணர்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். “விலைவாசி நிலையாக ஒரு சில காலம் இருந்திருப்பினும்” என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் நிதி அமைச்சர் குறிப்பிட்ட ஒரு வார்த்தையை வைத்துக் கொண்டு ஆளும் கட்சியில் உள்ள உறுப்பினர் ஒன்றைச் சொன்னார். அந்த வாசகத்திற்கு அவர் தந்த விளக்கம், “அந்த ஒரு சில காலம் என்பது எந்தக் காலம் தெரியுமா, அதுதான் அவசர காலம், நெருக்கடி காலம் அப்போது தான் விலைவாசி ஒரு நிலையாக இருந்தது” என்று இங்கே பேசினார்.

ஆனால் அந்தக் காலத்திலே விலைவாசி நிலையாக இல்லை என்பதை நானல்ல, அன்றைய நிதியமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார். அதாவது 1976-ம் ஆண்டு மார்ச் மாத நிலையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் விலைவாசிகள் 15.5 சதவிகிதம் அதிகரித்துள்ளது உண்மையே என்று அப்போதைய நிதி அமைச்சர் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த விலை உயர்வினால் பழையபடி பணவீக்க நிலைமைக்கு இப்போது இந்தியா வந்துள்ளது. பொருளாதாரத்தில் பணவீக்கப் போக்கு ஏற்பட்டுள்ளது என்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார் என்று ‘ஸ்டேட்ஸ்மென்’ பத்திரிகையில், 1977-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 3-ம் தேதியில் வெளி வந்திருக்கிறது. ஆகவே அவசர காலத்தில் விலைவாசி 15.5 சதவீத அளவுக்கு அதிகரித்தது என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

பல புரட்சிகரமான திட்டங்களை நாங்கள் நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்கள் கூட, இதிலே புரட்சியில்லை, புதுமையில்லை என்று இந்தத்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1977 ஆகஸ்ட் 3]

தரப்பிலிருந்தும், என்ன புரட்சி வேண்டும், என்ன புதுமை வேண்டும் என்று அந்தத் தரப்பிலிருந்தும் பேசிக் கொள்ளப் பட்டது. நான் அதற்குள் நுழைய விரும்பவில்லை. விவாதத்தில் இறுதியான கட்டத்தில் இந்த விவாதத்திற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கின்ற இந்தக் கட்டத்தில் நான் இதிலே புரட்சி இருக்கிறதா புதுமை இருக்கிறதா என்ற அந்த வார்த்தைகளை எல்லாம் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை.

ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட மன்ற தேர்தலின் போது, வாணியம்பாடியில் பேசிய பேச்சு 'அண்ணா' பத்திரிகையில் 1977-ம் ஆண்டு ஜூலை திங்கள் 29-ம் தேதியன்று வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சொல்லியிருக்கிறார், "பல புரட்சிகரமான திட்டங்களை நாங்கள் தயாரித்து வைத்திருக்கிறோம். அத்தனை திட்டங்களையும் தேர்தல் அறிக்கையில் நாங்கள் வெளியிடவில்லை. இப்போது வெளியிடவேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் நாங்கள் வெளியிடவில்லை. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு அந்தத் திட்டங்களை செயல்படுத்திக் காண்பிப்போம், என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை பட்ஜெட் ரகசியங்கள் என்பதால் அப்போது அவைகளை வெளியிடாமல் இருந்திருக்கலாம். அந்தத் திட்டங்களை உங்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே வெளியிடவில்லை. ஆளுநர் உரையிலும் அவைகளை வெளியிடவில்லை. நிதிநிலை அறிக்கையிலும் வெளியிடவில்லை, ஆகவே எப்போது தான் அவைகளை வெளியிடப் போகிறீர்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இப்படிக் கேட்டால் காலம் வற்புறுத்தும்போது வெளியிடுவேன் என்று அவர் பதில் சொன்னாலும் சொல்லக்கூடும். எனவே, தேர்தல் நேரத்தில் சொல்லப்பட்ட இந்த வாக்குறுதிகளில் ஓரளவாவது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் இடம் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவைகளை எல்லாம் சுட்டிக்காட்டினேனே அல்லாமல் வேறு அல்ல.

வண்டியிழுப்பவர்களுக்கும் பாரம் தூக்குபவர்களுக்கும் கல் உடைப்பவர்களுக்கும் லாரி ஓட்டுபவர்களுக்கும் வேலை பாதுகாப்பு, வேலை நேர நிர்ணயம் போன்ற உத்தரவாதம் அளிக்கப்படும் என்று அதே வாணியம்பாடி கூட்டத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் சட்டமன்ற தேர்தல் நேரத்தில் பேசி 1977-ம் ஆண்டு மே மாதம் 29-ம் தேதி 'அண்ணா' பத்திரிகையில் வெளியாகி இருக்கிறது. அது பற்றியும் இதில் இடம் பெறவில்லை.

பிறகு அவர்கள் குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்தை ரத்து செய்வதாக தேர்தல் நேரத்தில் அறிவித்தார்கள். ஆனால் அது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே இடம் பெறவில்லை. எனவே குற்ற பரம்பரைச் சட்டத்தை எப்போது ரத்து செய்யப் போகிறீர்கள்? ரத்து செய்யாததற்குக் காரணம் என்ன?

1977 ஆகஸ்ட் 3] [திரு. மு. கருணாநிதி]

ஏன் இந்த அறிக்கையிலே அது இடம் பெறவில்லை என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் அளிப்பார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

தபால் ஆபீசுகளில் கடன் கொடுக்கின்ற திட்டத்தைப் பற்றி இங்கே இந்த மன்றத்திலே பேராசிரியர் அவர்கள் கேள்வி எழுப்பியபோது, இந்த அவையிலே முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கடன் கொடுப்பதற்கான வசதிக்கான இடம்தான் வேண்டுமென்று கேட்டேன் என்று பதில் சொன்னார்கள். ஆனால், முதல் அமைச்சர் மேலவையிலே பேசும்போது, அப்படி ஒரு பிரிவு தபால் ஆபீஸ்களில் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்பதாக உத்தேசம்; இதற்கு மேல் இதை வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒருவேளை இப்போது டெல்லி சென்றபோது அதைப் பற்றி அவர்கள் பேசியிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அதன்படி தபால் ஆபீஸ்களில் விரைவில் இப்படிப்பட்ட கடன் வழங்கும் பிரிவுகள் ஏற்படும் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

பொதுவாக நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மத்திய உதவிகளைப் பொறுத்த வரையில் மாநில அரசுக்கு நியாயமாகக் கிடைக்கக் கூடிய உதவிகள், உரிமைகள் கிடைக்கவில்லை என்பதை இந்த மன்றத்திலே ஆளும் கட்சியிலே உள்ளவர்களும் குறிப்பிட்டுக் கட்சியிலே வீற்றிருக்கின்ற நாங்களும் சரி, அல்லது ஆளும் கட்சிக்குத் தோழமைக் கட்சிகளாக இருக்கின்ற சில கட்சிகளும் சரி எடுத்துச் சொல்லத் தவறவில்லை. அப்படி மத்திய உதவிகளைப் பெறுவதில் மாநில அரசோடு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எல்லா வகையிலும் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதை நான் எடுத்துக் கூறி, இந்த கன்னி பட்ஜெட்டை இந்த அவையின் முன் வைத்த நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் மனோகரன் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டுக்கு அல்ல, அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் என்கின்ற அளவில், விடை பெறுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கி. மனோகரன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சுமார் ஒரு மணி நேரம் நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் சமர்ப்பித்த நிதி நிலை அறிக்கையைப் பற்றி தனது வண்ணத் தமிழில், எண்ணங்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த அவையில் ஒரு நிதி நிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கின்ற அளவிற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தமைக்காக முதலில் என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த தமிழ்ச் சமுதாயத்திற்கு நன்றிதெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பொதுவாக, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி, இந்த அவைக்கு நான் முற்றிலும் புதியவன் என்கின்ற முறையில் ஒருசில உணர்வுகளை எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.